ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 29ης Μαρτίου 2000

σχετικά με το καθεστώς ενίσχυσης που θεσπίστηκε με «το άρθρο 29β του νόμου της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης, όπως τροποποιήθηκε από το διάταγμα της 25ης Ιουνίου 1992» και τέθηκε σε εφαρμογή από το Βέλγιο

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2000) 1007]

(Τα κείμενα στη γαλλική και ολλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2000/472/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ [1], και ιδίως το άρθρο 14,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 62 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Στις 11 Μαρτίου 1991, το Βέλγιο κοινοποίησε, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, σχέδιο διατάγματος σχετικά με την τροποποίηση του βελγικού νόμου, της 30ής Δεκεμβρίου 1970, περί οικονομικής ανάπτυξης (N 144/91) [2]. Τα άρθρα 17, 18 και 19 του σχεδίου διατάγματος προβλέπουν νέα μέσα ενίσχυσης που αποσκοπούν στη στήριξη των επιχειρήσεων της Βαλονίας που συμμετέχουν στην υλοποίηση ευρωπαϊκών βιομηχανικών προγραμμάτων που αποτελούν αντικείμενο ειδικών διεθνών συμφωνιών.

(2) Με επιστολή της 9ης Ιουλίου 1991 [3], η Επιτροπή ενέκρινε τα άρθρα 1 έως 16 του βαλονικού διατάγματος της 25ής Ιουνίου 1992. Τα άρθρα 17, 18 και 19 αποκλείστηκαν ρητά από την απόφαση έγκρισης. Όσον αφορά τα άρθρα αυτά, η Επιτροπή παρατήρησε ότι οι διατάξεις τους ήταν υπερβολικά ανακριβείς και κάλυπταν υπερβολικά ευρύ φάσμα καταστάσεων, με αποτέλεσμα να μην είναι σε θέση να αποφανθεί επ' αυτών. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έκρινε την κοινοποίηση ατελή και επιφυλάχθηκε να εξετάσει το συμβιβάσιμο των συγκεκριμένων άρθρων υπό το φως των λεπτομερειών εφαρμογής που έπρεπε να της κοινοποιούνται κατά περίπτωση, σύμφωνα με την υποχρέωση που ανέλαβαν οι βελγικές αρχές.

(3) Τον Αύγουστο 1992, οι βελγικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή «προς ενημέρωση» το τελικό κείμενο του διατάγματος που τροποποιεί τον νόμο περί οικονομικής ανάπτυξης, όπως αυτό εγκρίθηκε από το περιφερειακό συμβούλιο της Βαλονίας στις 25 Ιουνίου 1992 [4]. Ωστόσο, κατά την ανάγνωση του τελικού κειμένου, διαπιστώθηκε ότι ορισμένες διατάξεις είχαν τροποποιηθεί σε σχέση με το κείμενο του σχεδίου διατάγματος επί του οποίου είχε αποφανθεί η Επιτροπή με επιστολή στις 9 Ιουλίου 1991 [5]. Ορισμένες τροποποιήσεις αφορούσαν απλώς τη διατύπωση χωρίς αλλαγές επί της ουσίας, άλλες όμως επηρέαζαν την ουσία του κειμένου.

(4) Στο οριστικό κείμενο του διατάγματος, τα άρθρα 17, 18 και 19 του σχεδίου διατάγματος είχαν συγχωνευθεί σε ένα ενιαίο άρθρο, το άρθρο 19. Το άρθρο αυτό του διατάγματος προβλέπει την προσθήκη ενός νέου άρθρου 29β στο νόμο της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης, όπως τροποποιήθηκε από το διάταγμα της 25ης Ιουνίου 1992. Το άρθρο αυτό (στο εξής αναφερόμενο ως «άρθρο 29β») προέβλεπε τα μέσα ενίσχυσης που αποσκοπούν στη στήριξη των επιχειρήσεων της Βαλονίας που συμμετέχουν στην υλοποίηση ευρωπαϊκών βιομηχανικών προγραμμάτων που αποτελούν αντικείμενο ειδικών διεθνών συμφωνιών, όπως αναγράφεται στην παράγραφο 1.

---

[1] ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

[2] Επιστολή P11/91/533/26.864 της 11ης Μαρτίου 1991, πρωτοκολληθείσα από την Επιτροπή στις 14 Μαρτίου 1991, υπό τον αριθμό ενισχύσεως N 144/91.

[3] Επιστολή SG(91) D/12925.

[4] Επιστολή P11/91/533/35.050 της 7ης Αυγούστου 1992.

[5] Βλέπε υποσημείωση 3.

(5) Μετά τη διαπίστωση των τροποποιήσεων αυτών του αρχικού κειμένου επί του οποίου είχε λάβει θέση η Επιτροπή, η ενίσχυση καταχωρήθηκε ως μη κοινοποιηθείσα ενίσχυση (NN 113/92).

(6) Εν συνεχεία, οι βελγικές αρχές αποφάσισαν να κοινοποιήσουν, με επιστολή της 22ας Δεκεμβρίου 1992 ([6]), ορισμένες διατάξεις του τελικού κειμένου του διατάγματος της 25ης Ιουνίου 1992 οι οποίες, κατά την άποψή τους, είχαν υποστεί ουσιαστική αλλαγή. Το άρθρο 19 δεν συμπεριλαμβανόταν μεταξύ των κοινοποιηθεισών διατάξεων. Οι βελγικές αρχές ζήτησαν, εξάλλου, από την Επιτροπή να επιβεβαιώσει την ισχύ των διατάξεων που η Επιτροπή, με την απόφαση της 9ης Ιουλίου 1991, είχε δεχτεί ότι δεν είχαν γίνει αντικείμενο ουσιαστικής τροποποίησης.

(7) Με επιστολή της 28ης Ιανουαρίου 1993 ([7]), οι υπηρεσίες της Επιτροπής απάντησαν στο εν λόγω αίτημα, διευκρινίζοντας ότι η Επιτροπή αποδεχόταν τη θέση σε εφαρμογή εκείνων μόνο των μέτρων του διατάγματος της 25ης Ιουνίου 1992 που αποτέλεσαν το αντικείμενο της απόφασης έγκρισης της 9ης Ιουλίου 1991 ([8]), το κείμενο των οποίων δεν υπέστη οποιαδήποτε μεταγενέστερη τροποποίηση.

(8) Με επιστολή της 17ης Ιανουαρίου 1994 ([9]), η Επιτροπή πληροφόρησε τις βελγικές αρχές ότι είχε αποφασίσει να μην άρει τις αντιρρήσεις για τις μη κοινοποιηθείσες τροποποιήσεις του διατάγματος της 25ης Ιουνίου 1992 (NN 113/92). Στην ίδια επιστολή υπογράμμιζε ότι η απόφαση αυτή, να μην αρθούν οι αντιρρήσεις, δεν ίσχυε για το άρθρο 19 του διατάγματος με το οποίο είχε προστεθεί το άρθρο 29β στο νόμο περί οικονομικής ανάπτυξης.

(9) Στις 12 Ιανουαρίου 1993, η Επιτροπή, στηριζόμενη σε πληροφορίες που δημοσιεύθηκαν στον Τύπο, ζήτησε από τις βελγικές αρχές να της παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με ενίσχυση της περιφέρειας της Βαλονίας, που αποσκοπούσε στη μερική κάλυψη των συναλλαγματικών κινδύνων.

(10) Οι περιφερειακές αρχές της Βαλονίας, απάντησαν στο αίτημα αυτό με φαξ στις 15 Μαρτίου 1993, αναφέροντας ότι η εκτελεστική αρχή της Βαλονίας είχε αποφασίσει να χορηγήσει ποσό ύψους 315 εκατ. βελγικών φράγκων για τη μερική κάλυψη των αποκλίσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών που εμφανίστηκαν κατά την υλοποίηση διαφόρων προγραμμάτων. Οι βελγικές αρχές δήλωσαν ότι η απόφαση αυτή είχε ληφθεί στις 4 Ιουνίου 1992, με την προοπτική ότι θα εγκριθεί το διάταγμα της 25ης Ιουνίου 1992 για την τροποποίηση του νόμου της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης. Διευκρίνιζαν, τέλος, ότι το φαξ εκείνο θα έπρεπε να θεωρηθεί ως ισοδύναμο προς κοινοποίηση, κατά την έννοια του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, των πρακτικών λεπτομερειών εφαρμογής της παρέμβασης όπως προβλέπονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 29β του διατάγματος, και ότι η συγκεκριμένη περίπτωση αποτελεί την πρώτη εφαρμογή του εν λόγω άρθρου.

(11) Με επιστολή της 29ης Μαρτίου 1993, η Επιτροπή έθεσε το ερώτημα αν οι ενισχύσεις είχαν ήδη καταβληθεί δυνάμει του άρθρου 29β.

([6]) Επιστολή P11/91/533/37.107.
([7]) Επιστολή DG IV.E.3.-D/06258.
([8]) Βλέπε υποσημείωση 3.
([9]) Επιστολή SG(94) D/607.

(12) Με επιστολή της 30ής Απριλίου 1993, οι βελγικές αρχές απάντησαν ότι η ενίσχυση είχε πράγματι καταβληθεί στο τέλος Μαρτίου 1993, και επιβεβαίωσαν εξάλλου ότι η περίπτωση αυτή αποτελούσε την πρώτη εφαρμογή του άρθρου 29β.

(13) Με επιστολή της 2ας Δεκεμβρίου 1993 ([10]), η Επιτροπή ενημέρωσε τις βελγικές αρχές σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης κατά του καθεστώτος ενισχύσεων «άρθρο 29β».

(14) Η απόφαση να κινηθεί η διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ([11]). Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το υπό εξέταση καθεστώς ενισχύσεων.

(15) Η Επιτροπή δεν έλαβε σχετικές παρατηρήσεις εκ μέρους των ενδιαφερομένων.

(16) Η επίσημη απάντηση των βελγικών αρχών περιήλθε στην Επιτροπή με την επιστολή της 10ης Φεβρουαρίου 1994 ([12]). Στην επιστολή αυτή, οι βελγικές αρχές ανελάμβαναν τη δέσμευση να κοινοποιήσουν, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, κάθε σχέδιο χορήγησης ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 29β. Οι βελγικές αρχές επιβεβαίωσαν αυτή τη δέσμευση με επιστολή στις 6 Απριλίου 1994 ([13]).

(17) Με επιστολή της 26ης Μαΐου 1994 ([14]), οι υπηρεσίες της Επιτροπής απαίτησαν την κατάργηση του άρθρου 29β. Με την επιστολή της 16ης Ιουνίου 1994 ([15]), οι βελγικές αρχές ισχυρίστηκαν ότι, επειδή οι κοινοβουλευτικές διαδικασίες είναι βαριές, δεν ήταν πρακτικό να καταργηθεί το άρθρο 29β. Με την επιστολή της 30ής Ιανουαρίου 1996, οι βελγικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με την απόφασή τους να κινηθεί η κοινοβουλευτική διαδικασία κατάργησης του άρθρου 29β. Με την επιστολή της 29ης Φεβρουαρίου 1996 ([16]), η Επιτροπή δήλωσε ότι έλαβε γνώση σχετικά με την απόφαση των βελγικών αρχών να προβούν στην κατάργηση του άρθρου 29β.

(18) Με επιστολές της 10ης Μαΐου 1996 ([17]), της 10ης Ιουλίου 1996 ([18]), της 2ας Ιουλίου 1997 ([19]) και της 26ης Νοεμβρίου 1997 ([20]), οι βελγικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με την πορεία της κοινοβουλευτικής διαδικασίας για την κατάργηση του άρθρου 29β. Με την επιστολή της 13ης Φεβρουαρίου 1998 ([21]), οι βελγικές αρχές

([10]) Επιστολή SG(93) D/19520.
([11]) ΕΕ C 170 της 23.6.1994, σ. 5.
([12]) Επιστολή P11/91/533/43.927.
([13]) Επιστολή P11/91/533/44.740.
([14]) Επιστολή D/4596.
([15]) Επιστολή P11/91/533/45.789.
([16]) Επιστολή DG IV.E.3.-D/13056.
([17]) Επιστολή P12/533/54.981.
([18]) Επιστολή P12/533/55.773.
([19]) Επιστολή P12/533/61.758.
([20]) Επιστολή P12/533/64.012.
([21]) Επιστολή P12/533/65.339.

πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι το περιφερειακό συμβούλιο της Βαλονίας είχε προβεί στην κατάργηση του άρθρου 29β του νόμου της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης, όπως τροποποιήθηκε από το διάταγμα της 25ης Ιουνίου 1992, και ότι η εν λόγω απόφαση είχε δημοσιευθεί στο Moniteur belge της 4ης Φεβρουαρίου 1998.

(19) Με επιστολή της 10ης Ιουνίου 1998 ([22]), οι υπηρεσίες της Επιτροπής ζήτησαν από τις βελγικές αρχές να της διαβιβάσουν κατάλογο των επιχειρήσεων που είχαν τύχει ενίσχυσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 29β. Με επιστολές της 20ής Αυγούστου 1998 και της 9ης Νοεμβρίου 1998 ([23]), οι βελγικές αρχές παρέσχον τις σχετικές πληροφορίες.

II. ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(20) Το άρθρο 29β προβλέπει τη στήριξη των επιχειρήσεων της Βαλονίας οι οποίες συμμετέχουν στην υλοποίηση ευρωπαϊκών βιομηχανικών προγραμμάτων που αποτελούν αντικείμενο ειδικών διεθνών συμφωνιών. Οι ενισχύσεις μπορεί να πάρουν τις ακόλουθες μορφές:

α) εγγύηση έναντι συναλλαγματικών κινδύνων βάσει κεντρικής τιμής που αποφασίζεται από την εκτελεστική αρχή της Βαλονίας σύμφωνα με λεπτομέρειες εφαρμογής που καθορίζει η ίδια·

β) εγγύηση έναντι μιας αποκλίνουσας εξέλιξης των οικονομικών δεικτών, σύμφωνα με λεπτομέρειες εφαρμογής που καθορίζει η εκτελεστική αρχή της Βαλονίας·

γ) χρηματοδότηση υπό μορφή ανακτήσιμων προκαταβολών ή ανάληψη των εξόδων χρηματοδότησης κατά 50 % κατ' ανώτατο όριο των κεφαλαίων που χρησιμοποιήθηκαν για την εκτέλεση της σύμβασης, σύμφωνα με λεπτομέρειες που καθορίζει το εκτελεστικό όργανο της Βαλονίας.

(21) Στην απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ([24]), η Επιτροπή διατύπωνε αμφιβολίες ως προς τη νομιμότητα και το συμβιβάσιμο χαρακτήρα της ενίσχυσης.

(22) *Ως προς τη νομιμότητα της ενίσχυσης:*

Η Επιτροπή θεώρησε ότι η απόφαση, της 4ης Ιουνίου 1992, της εκτελεστικής αρχής της Βαλονίας να χορηγήσει ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 29β ήταν παράνομη ως μη κοινοποιηθείσα. Η Επιτροπή θεωρεί ότι μια ενίσχυση χορηγείται από τη στιγμή που λαμβάνεται η σχετική απόφαση από τις αρμόδιες αρχές, και όχι από τη στιγμή που η ενίσχυση καταβάλλεται πραγματικά ([25]). Το φαξ της 15ης Μαρτίου 1993, με το οποίο οι βελγικές αρχές δήλωσαν ότι τα αναγραφόμενα σε αυτό στοιχεία θα έπρεπε να θεωρηθούν ως κοινοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, απεστάλη πολύ μετά την ημερομηνία κατά την οποία οι αρχές της Βαλονίας είχαν αποφασίσει τη χορήγηση ενίσχυσης, δυνάμει του άρθρου 29β (συγκεκριμένα στις 4 Ιουνίου 1992).

(23) *Ως προς το ασυμβίβαστο της ενίσχυσης προς την κοινή αγορά:*

Το άρθρο 29β (εγγύηση έναντι των συναλλαγματικών κινδύνων, εγγύηση έναντι μιας αποκλίνουσας εξέλιξης των οικονομικών δεικτών, χρηματοδότηση ή ανάληψη των κεφαλαίων που χρησιμοποιήθηκαν για την εκτέλεση της σύμβασης), επιτρέπει στις βελγικές αρχές τη χορήγηση ενισχύσεων λειτουργίας στη Βαλονία, περιφέρεια η οποία εν μέρει μόνο είναι επιλέξιμη βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

Σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες που ίσχυαν τότε και ισχύουν ακόμα για τις εθνικές περιφερειακές ενισχύσεις, μια ενίσχυση λειτουργίας επιτρέπεται μόνο στις περιφέρειες που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης, και μόνο κατά παρέκκλιση και υπό ορισμένους όρους ([26]).

III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

(24) Με επιστολή της 10ης Φεβρουαρίου 1994 ([27]), οι βελγικές αρχές αμφισβήτησαν τον παράνομο χαρακτήρα των χορηγηθεισών δυνάμει του άρθρου 29β ενισχύσεων, ισχυριζόμενες τα ακόλουθα:

α) Με επιστολή της 9ης Ιουλίου 1991 ([28]), η Επιτροπή είχε εγκρίνει το σχέδιο διατάγματος για την τροποποίηση του νόμου της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης, διευκρινίζοντας ότι δεν μπορούσε να λάβει θέση ως προς τα άρθρα 17, 18 και 19 και ότι εξέταζε το συμβιβάσιμο των συγκεκριμένων άρθρων κατά περίπτωση.

β) Το τελικό κείμενο του διατάγματος που εξέδωσε το περιφερειακό συμβούλιο της Βαλονίας στις 25 Ιουνίου 1992 διέφερε από το κείμενο του διατάγματος επί του οποίου είχε λάβει θέση η Επιτροπή, επρόκειτο όμως για ήσσονος σημασίας τροποποιήσεις. Όσον αφορά τα άρθρα 17, 18 και 19, σε αυτά δεν υπήρχαν αλλαγές επί της ουσίας. Οι κύριες αλλαγές συνίσταντο στη συγχώνευση των τριών άρθρων σε ένα μόνο, το άρθρο 19. Οι υπόλοιπες αλλαγές ήσαν απλώς συντακτικού χαρακτήρα. Με επιστολή της 29ης Ιανουαρίου 1993 ([29]), η Επιτροπή δέχτηκε την εφαρμογή των μέτρων που είχε εγκρίνει με επιστολή στις 9 Ιουλίου 1991. Στην επιστολή αυτή, ανέφερε επίσης τα άρθρα του τελικού κειμένου του διατάγματος, τα οποία θεωρούσε ως τροποποιηθέντα επί της ουσίας και τα οποία θα έπρεπε να αποτελέσουν αντικείμενο νέας διαδικασίας έγκρισης. Το άρθρο 19 όμως δεν περιελαμβάνετο μεταξύ των εν λόγω άρθρων.

([22]) Επιστολή D/52407.
([23]) Επιστολή P12/533/68.255 και P11/533/69.298.
([24]) Επιστολή SG(93) D/19520.
([25]) Επιστολή της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη της 27ης Απριλίου 1989 (SG(89) D/5521).
([26]) Ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τη μέθοδο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης στις περιφερειακές ενισχύσεις (ΕΕ C 212 της 12.8.1988, σ. 2) και κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα (ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9).
([27]) Βλέπε υποσημείωση 12.
([28]) Βλέπε υποσημείωση 3.
([29]) Επιστολή DG IV.E.3-D/06258.

γ) Δεδομένου ότι δεν διευκρινίζετο ότι θα έπρεπε να επανεξεταστεί το άρθρο 19 του τελικού κειμένου του διατάγματος, οι αρχές της Βαλονίας θεώρησαν ότι η έγκριση που είχε δοθεί από την Επιτροπή για την εφαρμογή των εγκριθέντων στις 9 Ιουλίου 1991 μέτρων αφορούσε και το εν λόγω άρθρο.

(25) Οι βελγικές αρχές δεν προέβησαν σε σχολιασμό των αμφιβολιών που διατύπωσε η Επιτροπή ως προς το συμβιβάσιμο του καθεστώτος προς την κοινή αγορά.

(26) Με επιστολή της 13ης Φεβρουαρίου 1998 ([30]), οι βελγικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι το περιφερειακό συμβούλιο της Βαλονίας είχε προβεί στην κατάργηση του άρθρου 29β του νόμου περί οικονομικής ανάπτυξης, όπως αυτός τροποποιήθηκε με το διάταγμα της 25ης Ιουνίου 1992.

IV. **ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ**

Ως προς την ύπαρξη της ενίσχυσης:

(27) Η Επιτροπή θεωρεί ότι το καθεστώς ενισχύσεων που θεσπίστηκε με «το άρθρο 29β του νόμου της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης, όπως τροποποιήθηκε από το διάταγμα της 25ης Ιουνίου 1992» αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, διότι πληροί όλους τους όρους εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, για τους ακόλουθους λόγους:

(28) «Ενισχύση *υπό οποιαδήποτε μορφή*»: η ενίσχυση δυνάμει του καθεστώτος χορηγείται υπό τη μορφή εγγύησης και ανακτήσιμων προκαταβολών.

(29) «*Ενίσχυση*»: το καθεστώς ενισχύσεων δεν περιλαμβάνει διατάξεις που να υποχρεώνουν τους δικαιούχους των εγγυήσεων να καταβάλλουν αμοιβή έναντι αυτών. Εξάλλου, δεν προβλέπεται η υποχρεωτική καταβολή από τους δικαιούχους εξόδων ή τόκων για τις προκαταβολές που χορηγήθηκαν δυνάμει του εν λόγω καθεστώτος. Το γεγονός ότι η χορηγηθείσα εγγύηση ενδέχεται να προκαλέσει σημαντική μεταφορά πόρων προς ένα δικαιούχο αντικατοπτρίζεται από το γεγονός ότι οι περιφερειακές αρχές της Βαλονίας επιβεβαίωσαν, με το φαξ της 15ης Μαρτίου 1993, ότι η εκτελεστική αρχή της Βαλονίας αποφάσισε να χορηγήσει 315 εκατ. βελγικά φράγκα (περίπου 7,8 εκατ. ευρώ) ως μερική κάλυψη για τις αποκλίσεις των συναλλαγματικών ισοτιμιών.

(30) «Ενίσχυση *που χορηγείται από το κράτος ή με κρατικούς πόρους*»: στη συγκεκριμένη περίπτωση, η ενίσχυση χορηγείται από την περιφερειακή κυβέρνηση της Βαλονίας, δηλαδή την εκτελεστική αρχή της Βαλονίας. Επίσης, χορηγείται από τον προϋπολογισμό της περιφέρειας της Βαλονίας.

(31) «Με την ενίσχυση παρέχεται *ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων*»: το κριτήριο της επιλεκτικότητας πληρούται, διότι η ενίσχυση χορηγείται αποκλειστικά στις επιχειρήσεις που ευρίσκονται εντός της περιφέρειας της Βαλονίας και συμμετέχουν στην υλοποίηση ευρωπαϊκών βιομηχανικών προγραμμάτων που αποτελούν αντικείμενο ειδικών διεθνών συμφωνιών.

(32) «Η ενίσχυση *νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό*»: οι εγγυήσεις προφυλάσσουν τους δικαιούχους από τις συνέπειες που μπορεί να έχουν επί των δραστηριοτήτων τους οι δυσμενείς αλλαγές των συναλλαγματικών ισοτιμιών ή άλλων οικονομικών δεικτών (όπως το κόστος εργασίας). Με τον τρόπο αυτό, οι δικαιούχοι προφυλάσσονται έναντι των διακυμάνσεων των γενικών οικονομικών μεταβλητών που αποτελούν μέρος του κανονικού παιχνιδιού των δυνάμεων της αγοράς. Κατά συνέπεια, η ενίσχυση ευνοεί τεχνητά τους δικαιούχους σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους, που είναι υποχρεωμένοι να αντιμετωπίσουν την ίδια κατάσταση, αλλά χωρίς ενίσχυση. Κατά τον ίδιο τρόπο, η χορήγηση άτοκων προκαταβολών δυνάμει του καθεστώτος ευνοεί τεχνητά τους δικαιούχους σε σχέση με άλλους ανταγωνιστές τους που πρέπει να καταβάλουν το επιτόκιο της αγοράς προκειμένου να τύχουν χρηματοδότησης αντίστοιχου ύψους από τις αγορές κεφαλαίου. Είναι προφανές ότι η χορήγηση αυτού του είδους προκαταβολών σε ορισμένους ανταγωνιστές αντί σε άλλους θα μπορούσε να προκαλέσει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού.

(33) «Οι ενισχύσεις νοθεύουν τον ανταγωνισμό *κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές*»: στην περίπτωση καθεστώτος ενισχύσεων όπως αυτό του άρθρου 29β (σε αντίθεση με ειδικές ενισχύσεις), το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει αποφανθεί: «Στην αιτιολογία της αποφάσεώς της περί του συμβιβαστού ενός *προγράμματος ενισχύσεων* προς την κοινή αγορά, η Επιτροπή *μπορεί να περιοριστεί* στη μελέτη των χαρακτηριστικών του εν λόγω προγράμματος, προκειμένου να εκτιμήσει αν αυτό, λόγω των υψηλών ποσών ή ποσοστών των επισχύσεων, των χαρακτηριστικών των υποστηριζόμενων επενδύσεων ή άλλων λεπτομερειών που το εν λόγω πρόγραμμα προβλέπει, εξασφαλίζει αισθητό όφελος στους δικαιούχους σε σχέση προς τους ανταγωνιστές τους και *μπορεί να ευνοήσει* κυρίως τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν στο μεταξύ των κρατών μελών εμπόριο» ([31]) (τα πλάγια στοιχεία έχουν προστεθεί).

Το άρθρο 29β εφαρμόζεται σε όλους τους τομείς (με εξαίρεση εκείνους στους οποίους εφαρμόζονται ιδιαίτεροι κοινοτικοί κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις). Είναι, συνεπώς, προφανές ότι το καθεστώς θα μπορούσε επίσης να εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις με οικονομικές δραστηριότητες οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών.

Ως προς τη νομιμότητα της ενίσχυσης:

(34) Στην επιστολή της 10ης Φεβρουαρίου 1994 ([32]), οι βελγικές αρχές αμφισβήτησαν τον παράνομο χαρακτήρα της ενίσχυσης που χορηγείται δυνάμει του άρθρου 29β, ισχυριζόμενες ότι η Επιτροπή είχε εγκρίνει την ενίσχυση με την επιστολή της 28ης Ιανουαρίου 1993 ([33]).

([30]) Βλέπε υποσημείωση 21.

([31]) Απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 1987, στην υπόθεση 248/94, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 4013.

([32]) Βλέπε υποσημείωση 12.

([33]) Βλέπε υποσημείωση 29.

(35) Η επιστολή της 28ης Ιανουαρίου 1993 της Επιτροπής περιλαμβάνει το ακόλουθο απόσπασμα:

«Η Επιτροπή έχει την τιμή να σας ανακοινώσει με την παρούσα την έγκρισή της για την εφαρμογή των κοινοποιηθέντων μέτρων που αποτέλεσαν το αντικείμενο της απόφασης έγκρισης με ημερομηνία 9 Ιουλίου 1991 [στοιχεία επιστολής SG(91) D/12925] και, φυσικά, το κείμενο των οποίων δεν υπέστη καμία μεταβολή μετά την εν λόγω ημερομηνία.»

(36) Το άρθρο 19 του διατάγματος, της 25ης Ιουνίου 1922, για την τροποποίηση του νόμου της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης ([34]) δεν πληροί καμία από τις δυο προϋποθέσεις που ορίζει η Επιτροπή:

α) η απόφαση έγκρισης της 9ης Ιουλίου 1991 αφορούσε μόνο τα άρθρα 1 έως 16 του σχεδίου διατάγματος για την τροποποίηση του νόμου της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης. Τα άρθρα 17, 18 και 19 του σχεδίου διατάγματος (άρθρα 19 του τελικού κειμένου του διατάγματος) αποκλείονταν ρητά·

β) στην επιστολή, οι ίδιες οι βελγικές αρχές παραδέχονταν ότι το άρθρο 19 ήταν ένα από εκείνα που είχαν τροποποιηθεί (ελαφρά) στο τελικό κείμενο του διατάγματος που εκδόθηκε στις 25 Ιουνίου 1992 από το περιφερειακό συμβούλιο της Βαλονίας.

(37) Στην απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 1994 ([35]), με την οποία ενέκρινε τα τροποποιηθέντα σημεία του διατάγματος της 25ης Ιουνίου 1992 (NN 113/92), η Επιτροπή επανέλαβε ότι η απόφαση έγκρισης δεν αφορούσε το άρθρο 19 του διατάγματος, με το οποίο προστίθετο το νέο άρθρο 29β στον νόμο της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης.

Ως προς το συμβιβάσιμο της ενίσχυσης:

(38) Αφού αποδείχτηκε ότι το άρθρο 29β συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, η Επιτροπή εξέτασε το συμβιβάσιμο χαρακτήρα του προς μία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 και στο άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης.

(39) Στην περίπτωση του άρθρου 29β, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 της συνθήκης δεν εφαρμόζονται, δεδομένου ότι η ενίσχυση δεν αποβλέπει σε κανένα από τους στόχους που απαριθμούνται στο εν λόγω άρθρο, και ότι το Βέλγιο δεν ανέπτυξε επιχειρήματα ως προς αυτό.

(40) Το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης δεν εφαρμόζεται, δεδομένου ότι καμία περιοχή της Βαλονίας δεν έχει ποτέ συγκεντρώσει τις προϋποθέσεις χορήγησης περιφερειακής ενίσχυσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης.

(41) Παρά την ονομασία του καθεστώτος («παροχή κινήτρων και εγγυήσεων που συμβάλλουν στην υλοποίηση ευρωπαϊκών βιομηχανικών προγραμμάτων τα οποία αποτελούν αντικείμενο ειδικών διεθνών συμφωνιών»), η Επιτροπή θεωρεί ότι ούτε το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης εφαρμόζεται:

α) το άρθρο 29α του βελγικού νόμου της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης, όπως τροποποιήθηκε από το διάταγμα της 25ης Ιουνίου 1992, προβλέπει ότι οι ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 29β του εν λόγω νόμου «μπορεί να εγκριθούν από την εκτελεστική αρχή για επιχειρήσεις της περιφέρειας που συμμετέχουν στην υλοποίηση ευρωπαϊκού βιομηχανικού προγράμματος, βάσει των διατάξεων που προβλέπονται σε πρωτόκολλο συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ του κράτους και της περιφέρειας». Το καθεστώς δεν διευκρινίζει τα κριτήρια που θα εφαρμόζονται από τις αρχές της Βαλονίας προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον μπορούν να τύχουν της εν λόγω ενίσχυσης διάφορα σχέδια ή προγράμματα. Ελλείψει κριτηρίων αυτής της φύσεως ([36]), η Επιτροπή θεωρεί ότι το καθεστώς είναι εξαιρετικά ασαφές για να μπορέσει να τύχει της εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης προκειμένου για «ενισχύσεις για την προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος» ([37]) (η υπογράμμιση έχει προστεθεί)·

β) το καθεστώς δεν προορίζεται για την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας του Βελγίου.

Πρέπει να υπενθυμιστεί σχετικά, ότι οι βελγικές αρχές δεν ζήτησαν παρέκκλιση για το καθεστώς αυτό βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο β).

(42) Το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της συνθήκης δεν εφαρμόζεται, διότι το εν λόγω καθεστώς δεν προορίζεται για την προώθηση του πολιτισμού και τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς.

(43) Λαμβάνοντας υπόψη όσα εκτέθηκαν ανωτέρω, η Επιτροπή εξέτασε την ενίσχυση ως προς το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης. Η εξέταση αυτή οδήγησε στη διατύπωση των ακόλουθων παρατηρήσεων:

α) το άρθρο 29β επιτρέπει στις βελγικές αρχές να χορηγήσουν εγγυήσεις ή προκαταβολές στις επι-

([34]) Το άρθρο 19 του διατάγματος της 25ης Ιουνίου 1992 τροποποιεί το νόμο της 30ής Δεκεμβρίου περί οικονομικής ανάπτυξης προσθέτοντας το νέο άρθρο 29β.

([35]) Βλέπε υποσημείωση 9.

([36]) Αυτή η έλλειψη ακρίβειας αποτελετεί εξάλλου το λόγο για τον οποίο η Επιτροπή, στην επιστολή της 9ης Ιουλίου 1991 [SG(91) D/12925], δεν απεφάνθη επί του καθεστώτος (τα τότε άρθρα 17, 18 και 19 του σχεδίου διατάγματος), διευκρινίζοντας ότι επιφυλάσσεται να εξετάσει το συμβιβάσιμο υπό το πρίσμα συγκεκριμένων εφαρμογών του καθεστώτος που θα έπρεπε να της κοινοποιούνται κατά περίπτωση, όπως ανέλαβε τη δέσμευση να πράξει το Βέλγιο.

([37]) Σχετικά πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, σύμφωνα με το κοινοτικό πλαίσιο κρατικών ενισχύσεων για την έρευνα και την ανάπτυξη, «σε κάθε περίπτωση που η Επιτροπή, αφού εξετάσει μια ενίσχυση, διαπιστώσει ότι έχει ως στόχο να προωθήσει την υλοποίηση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος», η εν λόγω ενίσχυση μπορεί να τύχει της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο β) (ΕΕ C 45 της 17.2.1996, σ. 5, σημείο 3.2).

χειρήσεις ασχέτως κάθε αρχικής επένδυσης ή δημιουργίας θέσεων απασχόλησης από τις δικαιούχους επιχειρήσεις, κατά την έννοια των κοινοτικών κανόνων που ίσχυαν τότε και ισχύουν μέχρι σήμερα για τις εθνικές περιφερειακές ενισχύσεις ([38])·

β) εν ολίγοις, το εν λόγω καθεστώς επιτρέπει στις βελγικές αρχές να χορηγούν, σε ολόκληρο το έδαφος της Βαλονίας, ενισχύσεις που αποσκοπούν στη μείωση των τρεχόντων εξόδων των δικαιούχων αυτών των ενισχύσεων. Τέτοιας φύσης ενισχύσεις συνιστούν «ενισχύσεις λειτουργίας»·

γ) σε πολλές ανακοινώσεις, και ειδικότερα στην ανακοίνωση για τη μέθοδο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) στις περιφερειακές ενισχύσεις καθώς και στις κατευθυντήριες γραμμές που αφορούν τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα ([39]), η Επιτροπή ανέφερε ότι, λόγω των ιδιαίτερων αποτελεσμάτων στρέβλωσης που έχουν προκύψει, οι ενισχύσεις λειτουργίας μπορούν να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμες προς την κοινή αγορά μόνο στις περιφέρειες που υπάγονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) και από την επιφύλαξη της συγκέντρωσης ορισμένων αυστηρών προϋποθέσεων·

δ) καμία περιοχή της περιφέρειας της Βαλονίας δεν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να τύχει της εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α). Συγκεκριμένα, η περιφέρεια της Βαλονίας υπάγεται εν μέρει μόνο στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ)·

ε) το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 29β δεν περιορίζεται στα έργα Ε&Α, τα έργα περιβαλλοντικής προστασίας, τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, τα σχέδια κατάρτισης, τα σχέδια διάσωσης και αναδιάρθρωσης σύφωνα με το κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων για την έρευνα και την ανάπτυξη ([40]), το κοινοτικό πλαίσιο κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος ([41]), τις κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις στην απασχόληση ([42]), το πλαίσιο των ενισχύσεων στην κατάρτιση ([43]) ή τις κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν δυσκολίες ([44]). Το καθεστώς δεν περιορίζεται ωσαύτως στις ΜΜΕ, όπως αυτές ορίζονται στο κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις ([45]). Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι χορηγηθείσες δυνάμει του άρθρου 29β ενισχύσεις δεν μπορούν να τύχουν της παρέκκλισης που προβλέπεται στα προαναφερόμενα πλαίσια και τις κατευθυντήριες γραμμές·

στ) Τέλος, πρέπει επίσης να υπενθυμιστεί ότι οι βελγικές αρχές δεν ζήτησαν παρέκκλιση υπέρ των καθεστώτων βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ).

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, η Επιτροπή συμπέρανε ότι το άρθρο 29β δεν μπορεί να τύχει καμίας παρέκκλισης από αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ).

(44) Με βάση την ανάλυση που έγινε στα σημεία 39 έως 43, η Επιτροπή θεωρεί ότι το άρθρο 29β του νόμου της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης, όπως τροποποιήθηκε από το διάταγμα της 25ης Ιουνίου 1992, δεν μπορεί να τύχει καμίας παρέκκλισης από αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3, και ότι το άρθρο 29β είναι, κατά συνέπεια, ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά.

V. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(45) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το Βέλγιο έθεσε παράνομα σε εφαρμογή το άρθρο 29β του βελγικού νόμου της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης, όπως τροποποιήθηκε από το διάταγμα της 25ης Ιουνίου 1992, κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης.

(46) Η Επιτροπή διαπιστώνει, εξάλλου, ότι το άρθρο 29β του βελγικού νόμου της 30ής Δεκεμβρίου 1970 περί οικονομικής ανάπτυξης, όπως τροποποιήθηκε από το διάταγμα της 25ης Ιουνίου 1992, είναι ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά.

(47) Σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, και προκειμένου να αποκατασταθεί ο ανταγωνισμός, πρέπει να επιστραφεί κάθε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης που χορηγήθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 29β. Η προς ανάκτηση ενίσχυση περιλαμβάνει τους τόκους που πρέπει να υπολογιστούν βάσει επιτοκίου ίσου προς το επιτόκιο αναφοράς. Η ανάκτηση πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από τη βελγική νομοθεσία, εφόσον οι διαδικασίες αυτές επιτρέπουν την άμεση και αποτελεσματική εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής. Προς το σκοπό αυτό, το Βέλγιο λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής.

(48) Η Επιτροπή λαμβάνει υπό σημείωση ότι το περιφερειακό συμβούλιο της Βαλονίας έχει ήδη προβεί στην κατάργηση του άρθρου 29β και ότι η απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε στον Moniteur belge της 4ης Φεβρουαρίου 1998. Συνεπώς, έχει ήδη θέσει τέλος στα επίμαχα μέτρα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 29β του βελγικού νόμου περί οικονομικής ανάπτυξης της 30ής Δεκεμβρίου 1970, όπως τροποποιήθηκε από το διάταγμα της 25ης Ιουνίου 1992, δεν συμβιβάζεται προς την κοινή αγορά.

([38]) Βλέπε υποσημείωση 26.
([39]) Βλέπε υποσημείωση 26.
([40]) ΕΕ C 83 της 11.4.1986, σ. 2 και ΕΕ C 45 της 17.2.1996, σ. 5.
([41]) ΕΕ C 72 της 10.3.1994, σ. 3.
([42]) ΕΕ C 334 της 12.12.1995, σ. 4.
([43]) ΕΕ C 343 της 11.11.1998, σ. 10.
([44]) ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.
([45]) ΕΕ C 213 της 19.8.1992, σ. 4.

Άρθρο 2

1. Το Βέλγιο λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να επιστραφεί από τους δικαιούχους η ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, που έχει χορηγηθεί κατά παράβαση δυνάμει του καθεστώτος που αναφέρεται στο άρθρο 1.

2. Η επιτροφή γίνεται αμέσως και σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, εφόσον αυτές επιτρέπουν την άμεση και αποτελεσματική εκτέλεση της παρούσας απόφασης. Η προς ανάκτηση ενίσχυση περιλαμβάνει τους τόκους, από την ημερομηνία κατά την οποία η ενίσχυση ετέθη στη διάθεση των δικαιούχων μέχρι την ημερομηνία επιστροφής της. Οι τόκοι υπολογίζονται με βάση το επιτόκιο αναφοράς που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του ισοδυνάμου επιδότησης στο πλαίσιο των ενισχύσεων για περιφερειακούς σκοπούς.

Άρθρο 3

Το Βέλγιο ενημερώνει την Επιτροπή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έλαβε για την εφαρμογής της.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου.

Βρυξέλλες, 29 Μαρτίου 2000.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής